

Arrest

nr. 182 508 van 20 februari 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, op 20 februari 2017 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te horen bevelen, met name de versnelde behandeling van de op 19 februari 2017 ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 februari 2017 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2017 om 17.00 u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. HUGET, die verschijnt voor de verzoekende partij

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster werd op 31 oktober 2016 geïnterpelleerd op de luchthaven van Zaventem.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) trof op 31 oktober 2016 een beslissing tot weigering van toegang met teruggedrijving (bijlage 11).

1.3. Verzoekster diende op 31 oktober 2016 een asielaanvraag in.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 22 november 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 14 december 2016 (RvV 14 december 2016, nr. X).

1.5. Verzoekster diende op 16 december 2016 een tweede asielaanvraag in.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 16 december 2016 een beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving – asielzoeker (bijlage 11ter).

1.7. De commissaris-generaal trof op 23 december 2016 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Na beroep bevestigde de Raad de beslissing van de commissaris-generaal in zijn arrest van 12 januari 2017 (RvV 12 januari 2017, nr. X).

1.8. Verzoekster diende op 2 februari 2017 een derde asielaanvraag in.

1.9. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 2 februari 2017 een beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving – asielzoeker (bijlage 11ter).

1.10. De commissaris-generaal trof op 14 februari 2017 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Verzoekster werd hiervan diezelfde dag per drager in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen

2.1. De Raad stelt vast dat verzoekster haar vordering instelt op basis van artikel 39/85, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het eerste en het vierde lid van deze wetsbepaling luiden als volgt:

“§ 1. Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen inde zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.

(...)

Op straffe van onontvankelijkheid van de vordering waarbij de Raad bij wege van voorlopige maatregelen verzocht wordt zo snel mogelijk de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een andere beslissing te behandelen die vatbaar is voor vernietiging op grond van artikel 39/2, dient de verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, bedoeld in het eerste lid, gelijktijdig, al naargelang het geval, het voorwerp te zijn van een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen of van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging ervan bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

2.2. De bestreden beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag vermeldt artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag.

De beroepen tegen deze beslissing vallen onder de in artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet omschreven bevoegdheid van de Raad ‘in volle rechtsmacht’. Artikel 39/2, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“De Raad kan :

1° de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen of hervormen;

2° de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

3° onverminderd het bepaalde in 1° en 2°, de bestreden beslissing tot niet-inoverwegingneming van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bedoeld in artikel 57/6/1, eerste lid, of in artikel 57/6/2, eerste lid, vernietigen omdat er ernstige aanwijzingen bestaan dat de verzoeker in aanmerking zou komen voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, zoals bepaald in artikel 48/3, of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4.”

2.3. De Raad merkt op dat artikel 39/2, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet geen mogelijkheid voorziet om een beslissing van de commissaris-generaal te schorsen. Daargelaten de vraag of de bestreden beslissing, die werd genomen op grond van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, derhalve het voorwerp kan uitmaken van een vordering tot (gewone) schorsing zoals bedoeld in artikel 39/82 van de vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er op 20 februari 2017 geen enkele vordering tot gewone schorsing was ingeschreven op de rol. Bijgevolg bleek er, op het ogenblik waarop de Raad zitting hield, geen vordering tot gewone schorsing ‘hangend’ die desgevallend door verzoekster zou kunnen worden ‘geactiveerd’ middels het indienen van een vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen zoals voorzien in artikel 39/85, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet. Bovendien heeft verzoekster verzuimd om conform artikel 39/85, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet “gelijktijdig” een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging of een vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen in te dienen tegen de teruggedrijvingsmaatregel waaraan zij thans onderhevig is, met name de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris tot binnenkomstweigering met teruggedrijving – asielzoeker (bijlage 11ter) (zie punt 1.9). De thans ingediende vordering heeft dan ook geen invloed op de tenuitvoerlegging van de teruggedrijvingsmaatregel.

2.4. Ter terechtzitting wijst de raadsman op de rechtspraak van het EHRM, maar hij bevestigt tegelijk dat de teruggedrijvingsmaatregelen nooit werden aangevochten.

2.5. De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen is niet ontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend zeventien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. BROUCKE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE

F. TAMBORIJN